

Dosarul nr. 2ra-779/2023
2-22056437-01-2ra-06062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud. C. Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud. N. Budăi, G. Dașchevici, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

16 august 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Viorica Puica
Oxana Parfeni
Aliona Donos

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gurău împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii,

împotriva deciziei din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Alexandru Gurău, de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Generală a Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 23 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 20 aprilie 2022, Alexandru Gurău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, prin care a solicitat constatarea încălcării drepturilor sale prin tragerea ilegală la răspundere penală pentru pretinsa comitere a infracțiunii în cauza penală nr. *****, repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului cu activitate specială de investigații și procuraturii, încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 150000 de lei și obligarea Procuraturii Generale a Republicii Moldova să-i aducă scuze oficiale în numele statului.

În motivarea acțiunii, a invocat că SUP IP a DEUP CE al DGUP a pornit cauza penală nr.***** la *****, conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute la art. ***** din Codul penal, respectiv a fost reținut 72 de ore, pus sub învinuire, anunțat în căutare și aplicată interdicția de a perfecta actele de identitate.

A menționat că a fost limitat excesiv în drepturile fundamentale, pentru că din cauza acuzației ilegale, care forma obiectul cauzei penale nr. *****, a fost supus ilegal măsurilor speciale de investigații și tras la răspundere penală, fiindu-i îngrădite drepturile constituționale.

A indicat că a fost subiectul următoarelor ingerințe în drepturile recunoscute de Convenția Europeană, ca efect al urmăririi penale ilegale și a activității speciale de investigații: a fost arbitrar privat de libertate timp de 72 ore, a fost aplicat consemn de control la frontieră, a fost supus măsurilor speciale de investigații prin: anunțarea în căutare, ridicarea și cercetarea obiectelor/documentelor, culegerea de informații despre persoane și fapte.

Astfel, a considerat că i-au fost încălcate drepturile din Convenția Europeană (art. 6§1, corelat cu art. 3 lit. a), b); art. 8§1; art. 17), din Protocolul adițional nr. 4 la Convenție (art. 2§2) și din Protocolul adițional nr. 7 la Convenție (art. 3, art. 4§1, 2, 3).

În acest context, a notat că, la 15 august 2015, i-a expirat de drept calitatea de bănuț și organul de urmărire penală urmă să-l scoată imediat și necondiționat de sub urmărire penală în condițiile art. 63, 64 din Codul de procedură penală, însă a fost în continuare menținut ilegal sub urmărire penală, fiind desfășurate acțiuni de urmărire penală și doar la ***** a fost scos de sub urmărire penală, în temeiul art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală.

A mai relevat că potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, calcularea termenului de aflare în calitate de bănuț începe din momentul pornirii urmăririi penale, la caz din *****, care a expirat la *****, dată la care organul de urmărire penală trebuia să dispună scoaterea de sub urmărirea penală și clasarea procesului penal.

A reiterat că odată ce calitatea sa de bănuț a încetat de drept, urmare a expirării termenelor prevăzute la art. 63 alin. (2) din Codul de procedură penală, indubitabil i-a creat convingerea că nu mai este bănuț și urmărit penal, adică a avut certitudinea că procedurile penale în privința sa s-au finalizat. Însă, reluarea urmăririi penale, contrar art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) din Codul de procedură penală, art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, urmează a fi considerată o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, a accentuat că a fost menținut arbitrar sub urmărire penală de la ***** până la *****, adică mai mult de 3 luni prevăzute de lege și anume aproape 5 ani, respectiv termenul imperativ de menținere în calitate de bănuț a avut loc cu depășirea cadrului legal prin abuz de drept, ceea ce este un termen excesiv, fiind depășit și termenul rezonabil de examinare a cauzei.

A considerat că în aceste circumstanțe este îndreptățit să înainteze în judecată prezenta acțiune, în baza Legii nr. 1545/1998, care cuprinde temeiurile speciale referitor la repararea prejudiciului cauzat, inclusiv în baza Codului civil care cuprinde temeiurile generale referitor la repararea prejudiciului.

De asemenea, a invocat în susținerea prezentei acțiuni aplicabilitatea art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1545/1998, prin care este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, declarație de a nu părăsi localitatea/țara, tragerea ilegală la răspundere penală. Or, reținerea și tragerea ilegală la răspundere penală a fost constatată prin încheierea judecătorului de instrucție.

În acest sens, a notat că a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni ce atentează la patrimoniu, iar caracterul și gravitatea încălcărilor comise de organul de urmărire penală este prevăzută de cadrul legal, durata urmăririi penale a fost excesivă, iar gradul suferințelor psihice este relativ înalt.

A mai indicat că rezonanța socială a urmăririi penale la caz este de necontestat, deoarece este o persoană notorie în mediul profesional, însă a căzut pradă abuzului de

drept, fiind recunoscut bănuțit, învinuit și reținut 72 de ore, ceea ce contravine principiului non bis in idem și numai procurorul Oleg Vereteno a reușit să curme acest abuz la care a fost supus prin reținerea și privarea ilegală de libertate.

Prin hotărârea din 23 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Alexandru Gurău a fost admisă parțial. Au fost constatate încălcate drepturile reclamantului Alexandru Gurău prin acțiunile organului de urmărire penală în cauza penală nr. *****. S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Alexandru Gurău, prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.28, 42-49).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 26 septembrie 2022, Ministerul Justiției al RM a declarat apel nemotivat, iar la 09 ianuarie 2023, a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 23 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 07 octombrie 2022, Procuratura Generală a RM a declarat apel împotriva hotărârii din 23 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 24 octombrie 2022, Alexandru Gurău a declarat apel împotriva hotărârii din 23 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și majorarea sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral de la 5 000 de lei la 150 000 de lei.

Prin decizia din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Alexandru Gurău, de Ministerul Justiției al RM și de Procuratura Generală a RM și a fost menținută hotărârea din 23 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d.72, 73-88).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din ***** a fost scos de sub urmărire penală Alexandru Gurău și a fost clasat procesul în cauza penală nr. *****, din motivul lipsei elementelor infracțiunii (f.d. 5-9).

Analizând prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevederile art. 23, art. 275 pct. 3, art. 284 alin. (1), (2), art. 285 alin.(1) din Cod de procedură penală, în coraport cu înscrisurile anexate la dosar, instanța de apel a constatat că rezultă incontestabil faptul că lui Alexandru Gurău i-au fost cauzate suferințele psihice, prin faptul că în privința sa a fost intentată cauza penală pe semnele infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) din Codul penal.

Astfel, instanța de apel a relevat că în privința acestuia au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, iar prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din ***** a fost scos de sub urmărire penală Alexandru Gurău și a fost clasat procesul penal în cauza penală nr. *****, din motivul lipsei elementelor infracțiunii (f.d. 5-9).

La fel, instanța de apel a stabilit că în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală i-au fost cauzate suferințe neîntemeiate, fizice și psihice lui Alexandru Gurău, suportate în legătură cu reținerea pentru 72 de ore, punerea sub învinuire, anunțarea în căutare, aplicarea consemnului de control la frontieră, aplicarea interdicției de a perfecta actele de identitate.

Totodată, în privința lui Alexandru Gurău a expirat de drept calitatea de bănuit la *****, însă nu a fost scos de sub urmărire penală, conform legislației, dar această calitate procesuală a fost menținută și desfășurate acțiuni de urmărire penală, fiind scos de sub urmărire penală la *****, astfel s-a aflat sub urmărire penală aproape 5 ani, cu încălcarea termenului de 3 luni prevăzut de lege pentru menținerea calității de bănuit.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei, durata urmăririi penale și examinării cauzei, aplicarea măsurii provizorii, instanța de apel a constatat că instanța de fond just a apreciat quantumul prejudiciului moral la suma de 5000 de lei, ca fiind o compensație ce ar aduce satisfacție echitabilă lui Alexandru Gurău.

Instanța de apel a considerat că suma de 150 000 de lei, solicitată de reclamant/apelant cu titlu de prejudiciu moral, este excesivă și disproporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, motiv din care nu poate fi satisfăcută integral, nefiind stabilite suferințele morale de o asemenea intensitate, precum și la stabilirea quantumului despăgubirilor se impune necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie venituri nejustificative.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile apelanților Ministerul Justiției al RM și Procuraturii Generale a RM cu privire la faptul că nu a fost probată existența prejudiciului moral, or, potrivit jurisprudenței Curții Europene (cauza Antipenkov vs. Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82), Curtea a reiterat că părții lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit, iar simpla constatare a încălcării săvârșite de organele de urmărire penală și declarațiile părții lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă.

În consecință, instanța de apel a respins atât argumentele apelanților Ministerul Justiției al RM și Procuraturii Generale a RM referitoare la caracterul excesiv și lipsit de temei factual și legal al sumei, echivalent bănesc al prejudiciului moral și material adjudecat, cât și argumentele apelantului Alexandru Gurău privind insuficiența și disproporționalitatea prejudiciului moral încasat de instanța de fond.

A mai conchis instanța de apel că este corectă poziția instanței de fond pe marginea cerinței privind obligarea Procuraturii Generale a RM să aducă scuze oficiale în numele statului lui Alexandru Gurău.

În concluzia celor relatate, instanța de apel a reiterat că argumentele apelanților sunt combătute integral prin concluziile indicate supra, iar hotărârea contestată este legală și întemeiată, motiv din care a ajuns la concluzia de a respinge apelurile declarate de Gurău Alexandru, de Ministerul Justiției al RM și de Procuratura Generală a RM.

La 13 februarie 2023, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, pentru aplicabilitatea prevederilor din

Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 necesită a fi întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute de art. 6 - dreptul la repararea prejudiciului, cât și de art. 3 - cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Normele legale în cauză sunt indisolubile, respectiv nu pot fi aplicate separat.

Coroborând normele Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, art. 50 din Codul penal cu circumstanțele de fapt și drept ale cauzei, evidențiază că intimatul/reclamantul Alexandru Gurău nu a fost atras la răspundere penală și nici nu i s-a acordat statutul de condamnat, în privința acestuia nu a fost emisă o sentință de condamnare.

A mai accentuat că Alexandru Gurău nu a prezentat probe justificative care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate. Toate argumentele invocate întru motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral poartă un caracter declarativ, formal, fără a dispune de careva suport probatoriu și legal.

A considerat că suma încasată de către instanțele de judecată cu titlu de prejudiciu moral de 5 000 de lei este inechitabilă suferințelor pretinse a fi suportate, în lipsa unor acte ce constată ilegalitatea acțiunilor întreprinse de către organul de urmărire penală.

Astfel, a menționat că instanța de apel nejustificat a menținut hotărârea primei instanțe, în condițiile în care prezenta acțiune nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998. Or, în astfel de situații nu există nici un temei legal de a solicita încasarea prejudiciului, drept pentru care se atestă o aplicare și interpretare eronată a prevederilor Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

La 30 martie 2023, Procuratura Generală a RM a declarat recurs împotriva deciziei din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

În susținerea recursului, au fost indicate motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel. Suplimentar a relevat că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale sunt necesare unele condiții speciale și anume existența faptei ilicite. Or, la materialele cauzei nu există nici un act emis de către judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată prin care acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanței de judecată ar fi fost declarate ilegale.

În acest context, a notat că, potrivit art. 252 din Codul de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

A mai relevat că, instanța de apel urma să ia în considerație și prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale” nr.7 din 04 iulie 2005, care prevede că de regulă actele procedurale printre care hotărârile de pornire a urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate bănuit, învinuit sunt procedee legale de desfășurare normală a urmăririi penale, care nu afectează prin sine însăși careva drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, ce au scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și în acest scop este proporțional anumitor

restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate. Or, Legea 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești prevede în mod exhaustiv la art.3 care sunt acțiunile organului de urmărire penală, în urma cărora este reparabil prejudiciul material și moral și anume: reținere ilegală, aplicare ilegală a măsurilor preventive, tragerii ilegale la răspundere, condamnare ilegală, efectuării ilegale a percheziției, punerii sub sechestru, eliberare din funcție, supunerii ilegale la arest contravențional, efectuarea măsurilor speciale de investigații cu încălcări, blocarea conturilor, etc.

Drept urmare, a menționat că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat precum că sunt prezente temeiurile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 februarie 2023, iar copia deciziei motivate a fost expediată în adresa părților, la 24 februarie 2023, circumstanță ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la actele cauzei (f.d. 89), însă careva date care ar confirma recepționarea acestora de către recurenți, la actele cauzei lipsesc.

Astfel, recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 13 februarie 2023 și respectiv, la 30 martie 2023, în termenul legal.

La 07 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatului Alexandru Gurău copia recursurilor declarate de Ministerul Justiției al RM și de Procuratura Generală a RM, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.105).

Materialele cauzei atestă că, Alexandru Gurău a recepționat copia cererilor de recurs declarate de către Ministerul Justiției al RM și de către Procuratura Generală a RM, la 12 iunie 2023, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.110), însă, până la data examinării recursului, acesta nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referința vis-a-vis de recursurile declarate.

Examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art.440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de Ministerul Justiției al RM și de Procuratura Generală a RM sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în

cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererile de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; cauza Stanev împotriva Bulgariei, p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 9 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de către Ministerul Justiției al RM și de Procuratura

Generală a RM, împotriva deciziei din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art.440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Generală a Republicii Moldova, împotriva deciziei din 02 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Gurău împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos